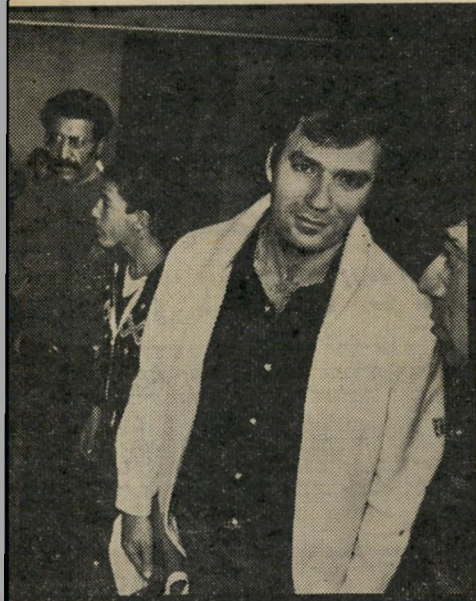

בית-המישפט גם ציין את מעשהו יוצא הדופן של מי שהיה או סניגור צעיר, וייצג את אבו במיסדר-הזהיר, דרור מקרין. כאשר העיד מקרין במישפט-החוזר סיפר כי כדי לשנות עוד יותר את מראהו של אבו, ולהקשות על הזהיר, החליף אותו את מיכנסיו, "כיום לא הייתי עושה זאת", ציין בחיוך הפרקליט המפורסם. הסניגורים סגל הגישו את סיכומיהם בכתב — דבר נדיר במישפטים פליליים. בהיותם המומחים הגדולים ביותר לכל הפרשה, שאותה למדו היטב במשך השנים שבהן הם מטפלים בענייניו של אבו, כתבו הסניגורים ספר של סיכומים, המקיף כמעט את הסיכומים הגישו בנייהווג לתובע.

מירמה ומעילה

הן האשמות המוטחות נגד השר אבו-חצירא ועוזרו משה גבאי. אחרי שפרקליט המדינה, גבריאל בך, התמנה כשופט-עליון, נותרו בתביעה (מימין) עדנה ארבל ופרקליטת-המחוז שרה טירוסה.

לדגסטן. אולם לאכזבת הכל לא הופיע שער, ועדים אחרים חסרי-עניין עלו על דוכן-העדים. רק יפה דהרי, אשתו הנאמנה והנאה של הנאשם, משכה את עין כל באולם המשפטים.

מקום קטן

אבל מעניין

בעת ההפסקה קפץ עורך-הדין ליבאי לאולמו של השופט ולך. שם חיכו לו הוריו של שלם, הצעיר נגוס הלשון, הנאשם באונס. כאשר הגיע הבן לאולם, נפל לזרועות אמו, ועורך-הדין ליבאי, שייצג אותה, טען ארוכות וביקש לשחררו ממצער. הסקרנים ראו סוף-סוף את האנס המפחיד: נער נמוך-קומה ושחרחר, שחשק כל הומן.

פרופסור ליבאי יצא את האולם, שבו ייצג את הצעיר נגוס-הלשון, יחד עם הוריו המאוכזבים של שלם, וחזר לייצג את דהרי, עורך-הדין ויינשטיין, שיצא מאר-למו של מלול, פגש במיסדרון את השר אבו-חצירא, שאותו הוא מכיר מהמישפט הקודם, עת ייצג יחד עם ויינרוט את הנאשם שמואל דסקל, שזוכה עם השר והשניים הסתודדו במיסדרון.

בית-המישפט בתל-אביב, מקום קטן הוא, אילנה אלון

הערצה לאבו-חצירא

מביעה אשה אלמונית במיזנון בית-המישפט ומקרכת את תינוקה אליו כמו לברכה. השר השתדל במהלך החקירה להישאר שליו ורגוע, למרות האש הצולבת שהמטירה עליו פרקליטת מחוז-המרכז, שרה טירוסה, בעת החקירה הנגדית של השר.

הבעירות שונות, וזכה לתשלום על-ידי המדינה ונשלח לחוץ-לארץ. אחריו נמצא עדי-מדינה חדש נגד דהרי, בשם דויד דגסטן. גם הוא צעיר נתנייתי, שהחליט להמיר את חיי-הפשע בחוויה של עדי-מדינה. הוא העיד והפליל את דהרי כרוצחו של בעדש.

עורך-הדין בן-שחר חקר את דגסטן חקי-רהינגדית ממושכת, וחשף את מעורבותו כמעט בכל רצח ובכל מעשה אלימות שיר אירע בנתניה בשנים האחרונות. אחריו עמד להעיד ראובן שער, שהוא עדי-הסיוע

סקרנים

רבים הציקו לשוטרים ולפקידי-העזר שנאלצו לשמור על הדלתות ופיתוחי האולמות.

עווי שראטר, ולבית-המישפט, אך בכך לא הסתפקו. עורך-הדין סגל עוד הוסיף מי-לות סיום וביקש בכל לשון של בקשה לזכות את שולחו, הוועק כבר שנים לחפור תו, ואשר נגרם לו עוול גורא. ישיבת מישפטו של סלומון אבו הס-תיימה עוד לפני ההפסקה בבית-המישפט, בשעה 11, ולסקרנים לא נותר אלא לעלות לאולם בקומה הרביעית, שם ייצגו הסניי גורים, פרופסור דוד ליבאי ואהרון בן-שחר, את דויד דהרי הנתנייתי.

במישפט שהתנהל ב-1979, זוכו לבסוף גניש וארביב, שנאשמו עם דהרי ברצח

אין מקום!

נאלצו השוטרים להטביר לקהל הרב שצאב על הדלתות וביקש להיכנס.

רצח

הוא האשמה שמייחסים לסלומון אבו. בתמונה נראית השוטרת הוותיקה מזל, עורכת חיפוש על חברתו של אחי הנאשם לפני כניסתה לאולם. (משמאל) הסניגור זלמן סגל

והתובע עוזי שראטר (מעשן סיגריה) לפני תחילת המישפט. הסניגורים של סלומון אבו הגישו את סיכומיהם בכתב, שזה דבר נדיר במישפטים פליליים. סיכומט כולל כמאתיים עמודים.